

Arrest

nr. 104 353 van 4 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 8 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 28 maart 2012 het Rijk binnen en diende op 29 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 18 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Tibetaanse te zijn, de Chinese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 10 oktober 1987 in Darjeeling, India. U woonde daar één jaar en verhuisde vervolgens naar Katmandu, Nepal. Uw moeder overleed toen u drie jaar was. U groeide op in Katmandu, liep er geen school maar volgde wel Engelse lessen. Zo'n vijf jaar geleden werkte u gedurende een jaar in een restaurant maar voor het overige heeft u steeds als straatverkoopster uw inkomen vergaard. Uw vader overleed en u ging samenwonen met een Tibetaan. U nam deel aan manifestaties tegen de Chinese overheid en werd tot drie keer toe gearresteerd: op 10 maart 2011, op 1 juli 2011 en op 18 februari 2012. U werd de eerste keer twee weken vastgehouden, de tweede keer twintig dagen en de derde keer vijftwintig dagen. Telkens kwam u gewoon vrij onder druk van Tibetaanse steungroepen. U stelt geen rechten te hebben in Nepal. Op 26 maart 2012 verliet u Nepal en vloog u naar Indië en vandaar naar Italië. Met de bus reisde u verder en op 29 maart 2012 verklaarde u zich vluchteling in België.

B. Motivering

Na uw gehoor op 14 mei 2012 voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk weet te maken dat u vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève riskeert en wel om de volgende redenen. Kopieën van de informatie waarop het CGVS zich baseert werden aan het administratief dossier toegevoegd.

U legt geen enkel reisbescheiden voor en bewijst uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Voor asielzoekers geldt de verplichting optimale medewerking te verlenen aan de instanties die hun asielrelaas beoordelen. U verklaart naar hier gevlogen te zijn maar weet niet met welke vliegtuigmaatschappij. U weet evenmin de naam van de luchthaven in Italië waar u geland zou zijn (Gehoorverslag CGVS, 14 mei 2012, p. 12). U moet voor uw vlucht op zijn minst in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar u in Europa is aangekomen. U kan voor geen enkel van uw trajecten enig reisbescheiden voorleggen en maakt aldus op vrijwillige wijze iedere controle van uw reisweg onmogelijk. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U maakt aldus noch middels documenten noch middels coherente en verifieerbare verklaringen uw reisweg aannemelijk.

U slaagt er verder niet in te overtuigen dat u een Tibetaanse afstammeling bent van vluchtelingen uit China. Zo beweert u dat er drie plaatsen zijn in Tibet: met name Khampa, Utsang en Lhasa. Nochtans is de traditionele indeling Kham, Utsang en Amdo. U kan ook totaal geen koppeling maken naar de Chinese provincies die dat momenteel zijn geworden. Wanneer u later gevraagd wordt naar de betekenis van Dhotoe, slaagt u er niet in weer te geven dat dit nog een oudere typisch Tibetaanse indeling betreft. U heeft er ook geen idee van hoe het andere deel noemt naast Dhotoe (Gehoorverslag CGVS, 14 mei 2012, pp. 3, 10). Bovendien legt u bedenkelijke verklaringen af over uw partner en vader. Zo stelt u over uw partner eerst dat hij Nepalese documenten heeft. U weet wel niet waar hij geboren werd. Wanneer u gevraagd wordt toe te lichten welke Nepalese documenten hij heeft, stelt u het green book en verder weet u niet welk soort Nepalese documenten. Het groene boekje is nochtans absoluut geen Nepalees document maar wordt uitgegeven door de Tibetaanse overheid in ballingschap. U stelt twee jaar gehuwd te zijn en over uw vader verklaart u dat hij twee jaar geleden stierf. Op de eenvoudige vraag of uw vader aanwezig was op uw huwelijk, slaagde u niet een overtuigend antwoord te geven. Eerst herhaalt u zonder een antwoord te geven op de vraag dat uw vader twee jaar geleden stierf en dat u twee jaar geleden huwde. Dat was al duidelijk maar geen antwoord op de vraag die dan ook opnieuw gesteld werd. Hierop wijzigt u uw antwoord en stelt ineens dat uw vader drie jaar geleden stierf. Hierop wordt u onmiddellijk geconfronteerd met uw zo-even gedane verklaring dat het twee jaar geleden was, waarop u zonder enige verklaring het houdt op uw laatste verklaring dat hij drie jaar geleden stierf. Dit biedt geen verklaring voor de plotse wijziging in uw verklaringen (Gehoorverslag CGVS, 14 mei 2012, pp. 4-5).

U slaagt er evenmin in te overtuigen dat u naar India bent moeten afreizen om uw eigen groene boekje te bekomen. Er is wel degelijk een duidelijke vertegenwoordiging van de Tibetaanse overheid in ballingschap aanwezig in Katmandu. Het feit dat u in India geboren zou zijn, vermag niet te doen geloven dat u om die reden naar die geboorteplaats in India zou moeten reizen daar waar u niet eens over een geboortecertificaat beschikt. Ook hier spreekt u zichzelf daarenboven zodanig tegen dat er aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht. Eerst zegt u dat u in 2007 zelf naar India bent gegaan om uw green book te bekomen. Vervolgens geeft u dan weer aan dat u niet zelf om uw green book naar India ging. Daarna, wanneer u te kennen is gegeven dat het toch vreemd is dat de Tibetaanse overheid dat zou verstrekken aan een persoon die ze niet zelf zien, wijzigt u weer uw verklaringen en beweert u dat u samen met uw vader erom gegaan bent. U tracht deze discrepanties te verklaren door te beweren het niet begrepen te hebben (Gehoorverslag CGVS, 14 mei 2012, pp. 7-8). Nochtans heeft u, die duidelijk wel het Engels van de tolk begreep, op geen enkel moment te kennen gegeven het niet begrepen te hebben. Het is de tolk die verschillende keren heeft aangegeven dat hij

moeite had met uw Tibetaans. Het loutere feit dat u over een groen boekje beschikt en een zekere basiskennis van het Tibetaans verworven heeft, is nochtans onvoldoende om aan te nemen dat u afstamt van een Tibetaanse vluchteling uit China. U heeft er geen problemen mee om de authenticiteit van uw groene boekje te laten nagaan (Gehoorverslag CGVS, 14 mei 2012, p. 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Nepal of omliggende landen nog inheemse Tibetaanse volkeren wonen. De Tibetaanse autoriteiten hebben in het verleden ook deze mensen groene boekjes verstrekt. Het loutere bezit van een groen boekje bewijst niet uw Chinese nationaliteit. Het is verder ook opvallend dat u geen attest kan overmaken van het Bureau van Tibet in Brussel of enige andere officiële vertegenwoordiging van de Tibetaanse Regering in Ballingschap. Uw oude boekje is overigens vervallen.

U legt verder een "Identity Card Dhotoe Chhugang Welfare Association, Kathmandu" boekje neer en een attest van deze organisatie. U stelt dat boekje bekomen te hebben op 26 maart 2012, het attest is tevens op deze datum gedateerd. U verliet Nepal volgens uw verklaringen dezelfde dag. Het gesolliciteerde karakter van dit boekje en attest zijn dan ook zodanig hoog dat er geen rekening mee gehouden kan worden. U stelt vier maanden lid te zijn maar pas op de dag van uw vertrek bekomt u een lidmaatschapsboekje. U kent geeneens de leider van de organisatie.

U stelt deelgenomen te hebben aan manifestaties maar kan daar geen enkel bewijs van neerleggen. Sterker nog: u bent ervoor gearresteerd en ook met betrekking tot deze arrestaties kan u geen consistentie aanhouden. Zo geeft u voor de Dienst Vreemdelingenzaken drie welbepaalde periodes van aanhouding maar stelt u dat de data van de arrestaties onbekend zijn (Vragenlijst, p.2). Voor het Commissariaat-generaal herinnert u zich de drie welbepaalde periodes van arrestatie en geeft u telkens een welbepaalde datum van arrestatie op. Bij confrontatie met het gegeven dat u eerder niet wist op welke data de arrestaties vielen, beweert u dat u dat niet gevraagd werd en dat u enkel gevraagd werd hoelang u gearresteerd werd. Dit kan niet overtuigen (Gehoorverslag CGVS, 14 mei 2012, pp. 9, 11-12 en CGVS Vragenlijst 3 april 2012, p. 2).

Gelet op het gebrek aan bewijsstukken aangaande uw reisroute, uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw groene boekje en gelet op uw ongerijmde verklaringen over uw partner en vader, dient er geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent te overtuigen dat u een Tibetaanse afstammeling bent van vluchtelingen uit China en bent u er bijgevolg niet in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert geen specifieke middelen aan, maar meent dat van haar de vluchtelingenstatus dient te worden erkend of haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

2.3. Wat betreft het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van

een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielpcedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden.

3.2. Verzoekster verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken geboren te zijn in Manebhanzang, India, op 10 oktober 1987, als dochter van T. en moeder Y. en van Chinese nationaliteit te zijn. Verzoekster tracht haar identiteit aan te tonen met documenten.

Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoekster documenten neerlegt dient zij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoekster om te voorzien in een vertaling.

3.2.1. Verzoekster legde een "Green book" op haar naam, een "Identity Card Dhotoe Chhugang Welfare Association, Kathmandu Nepal" en een attest van de "Dhotoe Chhugang Welfare Association" neer.

Volgens verzoekster heeft ze haar inmiddels vervallen neergelegde groene boekje verkregen in India in 2007 aangezien "In Nepal werd me gezegd dat je het moest halen op je geboorteplaats en de mijne is Manibanzhang en dus ging ik naar Manibanzhang" (zie gehoor CGVS p.7). Verzoekster verklaarde aanvankelijk zelf naar India te zijn gegaan, daarop dat haar vader het document voor haar in India had bekomen om ten slotte te stellen dat ze beiden naar India gingen om het document aan te vragen (zie gehoor CGVS p.7-8). Vooreerst ziet de Raad niet in waarom verzoekster een vals paspoort kocht om naar India te gaan om een groen boekje omdat "In 2007 iedereen vroeg dat aan en vader was geduldig geweest" (zie gehoor CGVS p.9), wanneer er een vertegenwoordiging van de Tibetaanse overheid in ballingschap aanwezig is in Kathmandu. De geloofwaardigheid hiervan wordt nog verder ondergraven doordat verzoekster drie onverzoenbare versies opgeeft terwijl het een eenvoudig duidelijk gegeven betreft. Verzoeksters verweer dat de "Vragen niet duidelijk [werden] gesteld" neemt de Raad niet aan nu uit een eenvoudige lezing van het administratief dossier blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde, verzoekster goed kon volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Aan verzoekster werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Zij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf.

Bovendien is, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht aangaf, het loutere feit dat verzoekster over een groen boekje beschikt onvoldoende om aan te nemen dat ze afstamt van

een Tibetaanse vluchteling uit China. Uit de informatie die door het CGVS werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat in Nepal of omliggende landen nog inheemse Tibetaanse volkeren wonen. De Tibetaanse autoriteiten hebben in het verleden ook deze mensen groene boekjes verstrekt. Het loutere bezit van een groen boekje bewijst bijgevolg niet verzoeksters Chinese nationaliteit. Het is verder inderdaad opvallend dat verzoekster geen attest kan overmaken van een andere officiële vertegenwoordiging van de Tibetaanse Regering in Ballingschap.

3.2.2. Wat betreft verzoeksters betoog dat haar relaas ondersteund wordt door een *"Identity Card Dhotoe Chhugang Welfare Association, Kathmandu"* en een attest van deze organisatie en dat de commissaris-generaal ten onrechte *"geen aandacht [wil] geven aan het lidmaatschap en durft te stellen dat dit een lidmaatschap is 'pour besoin de la cause'"*, gaat verzoekster voorbij aan het feit verzoekster verklaarde dat de identiteitskaart en het attest werden verkregen op 26 maart 2012 (zie gehoor CGVS p.9) terwijl ze toen beweerdelijk haar land van herkomst zou hebben verlaten (zie gehoor CGVS p.12). De bewijskracht van deze stukken kan dan ook niet komen vast te staan.

Tot slot benadrukt de Raad dat, gesolliciteerd of niet, aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

3.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen overtuigende identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

3.3.1. Indien van verzoekster, die geboren is in India en na één jaar vervolgens verhuisde naar Nepal, inderdaad niet kan worden verwacht persoonlijke herinneringen uit Tibet te hebben, is het redelijk te veronderstellen dat een dochter van Tibetaanse vluchtelingen die opgroeit in familiekring en onder haar gemeenschap bijzondere interesse zou vertonen aangaande haar familiale en etnische achtergrond. Verzoeksters kennis hierover is echter ondermaats. Zo gaf verzoekster aan dat er drie plaatsen zijn in Tibet, meer bepaald Khampa, Utsang en Lhasa (zie gehoor CGVS p.3), terwijl de traditionele indeling Kham, Utsang en Amdo is. Verzoekster wist evenmin voor wat Dhotoe stond (zie gehoor CGVS p.10 *"het meer en de besneeuwde berg, die naam werd gegeven"*), en slaagde er dus niet in weer te geven dat dit nog een oudere typisch Tibetaanse indeling betreft. Ze had er evenmin een idee van hoe het andere deel noemt naast Dhotoe (zie gehoor CGVS, p. 10). Hierbij voegt zich nog dat verzoekster haar verklaringen tijdens het interview constant wijzigde, toen haar werd gevraagd naar de al dan niet aanwezigheid van haar vader op haar huwelijk (zie gehoor CGVS p.5 Vraag: *"Was je vader aanwezig op huwelijk?"* Antwoord: *"Vader stierf twee jaar geleden en ik huwde twee jaar geleden"* Vraag: *"Was je vader aanwezig op je huwelijk?"* Antwoord: *"Vader stierf drie jaar geleden en ik huwde twee jaar geleden"* Vraag: *"Je zei me juist dat hij twee jaar geleden stierf?"* Antwoord: *"Ik zei dat het drie jaar geleden is dat hij stierf en het is twee jaar dat ik gehuwd ben"* Vraag: *"Was uw vader dan aanwezig op huwelijk of niet?"* Antwoord: *"Nee"*). Verzoeksters verwijzing in het verzoekschrift naar haar gebrek aan scholing kan niet dienen als verschoning voor deze afgelegde verklaringen. Immers, van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs wel worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen, *quod non in casu*. Verzoeksters gebrekkige verklaringen doen wel degelijk afbreuk aan de algehele realiteitsgehalte van haar asielaas.

3.3.2. Ook inzake de deelname aan de manifestaties en de arrestaties die hieruit zouden zijn voortgevloeid, blijft verzoekster incoherent. Op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf verzoekster drie welbepaalde periodes van aanhouding, maar stelde de data van de arrestaties niet te kennen (Vragenlijst, p.2) terwijl ze op het CGVS naast de periodes van arrestatie ook de exacte data van de arrestaties kon opgeven (gehoor CGVS p. 11). Verzoekster bouwt haar asielaas op naarmate de asielpprocedure maar laat na essentiële elementen te objectiveren. Verzoekster blijft in gebreke is een begin van bewijs voor te leggen betreffende deze arrestaties. Haar bewering dat zij illegaal in Nepal verbleef en dat *"We hebben in Nepal geen rechten. We leven er altijd in vrees, vrees voor arrestatie"*

tijdens manifestaties en ze steken ons vele dagen in de gevangenis. Ze zeggen nu dat ze de Tibetanen gaan overgeven aan de Chinezen, dat werd in de kranten gepubliceerd en vele Tibetanen leven in vrees" (gehoor CGVS p.11) is dan ook niet aannemelijk.

3.3.3. Ten slotte is verzoeksters verwijt dat de commissaris-generaal ten onrechte meent "*dat in Nepal de Belgische normen gelden o.a. ook Salduz waarbij alles op een tegensprekelijke manier gebeurt en waarbij de rechtsonderhorigen constant copijen krijgen van arrestaties, ondervragingen, enz...* Dit is een *misverstand*", niet ernstig nu geenszins wordt verwacht dat verzoekster alle gebeurtenissen kan documenteren. Het is echter niet aannemelijk dat verzoekster enkel vage, incoherente en strijdige verklaringen aflegt wanneer ze een gekende activiste is die deelnam aan meerdere manifestaties en kon vrijkomen na tussenkomst en door de druk van Tibetaanse steungroepen.

3.3.4. Verzoekster werd bij de commissaris-generaal in het Tibetaanse gehoord. De Raad is van oordeel dat dergelijke kennis onvoldoende is om verzoeksters herkomst uit Tibet aannemelijk te maken nu verzoekster bij machte is een taal aan te leren. Bovendien blijkt dat ze deze taal niet goed kent en heeft de tolk doorheen het interview verschillende keren aangegeven dat hij moeite had met verzoeksters Tibetaans. Aldus kan slechts blijken dat verzoekster afkomstig is uit Nepal en tot de Tibetaanse bevolkingsgroep behoort, maar niets kan er op wijzen dat zij behoort tot de Tibetaanse bannelingen uit de Volksrepubliek China. Daargelaten dat verzoekster geen asielmotieven aanvoert naar China toe kan evenmin geloof worden gehecht dat ze in de negatieve aandacht stond in India, Nepal of een uitwijzing naar China diende te vrezen.

3.4. Verzoekster weerlegt de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen niet, noch brengt zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. Verzoekster adstrueert evenmin haar reisweg terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk. Verzoeksters verklaringen inzake haar reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoekster kon niet aangeven met welke vliegtuigmaatschappij ze vloog, of via welke luchthaven in Italië ze is gekomen (zie gehoor CGVS p.12). Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad wijst er op dat verzoeksters Tibetaanse herkomst uit de Volksrepubliek China niet is aangetoond noch aannemelijk gemaakt en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de Volksrepubliek China. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont dan ook niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.8. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK